

Република Србија
ТРГОВИНСКИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. Бр. III П.220/2009
Дана, 22.04.2009.

У ИМЕ НАРОДА

ТРГОВИНСКИ СУД У НОВОМ САДУ, и то судија Гордана Ристић, у правној ствари тужиоца АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ВОЈВОДИНА“ а.д. у стечају Нови Сад, Пут Новосадског партизанског одреда 1а, чији је пуномоћник Радмила Букарица адвокат из Сремских Карловаца, против тужених: 1. реда РЕПУБЛИКА СРБИЈА коју заступа Републички јавни правобранилац, 2. реда ГРАД НОВИ САД, кога заступа Градски јавни правобранилац и 3. реда ЈАВНО ГРАДСКО САОБРАЋАЈНО ПРЕДУЗЕЋЕ НОВИ САД, Нови Сад, Футошки пут 46, чији је пуномоћник Предраг Загорчић адвокат из Новог Сада, уз учешће умешача на страни тужиоца ИЛИЈЕ ДЕВИЋА, Београд, Виле Равијојле 9, чији су пуномоћници Емир Јашаревић и Небојша Ђокић адвокати из Београда, ради накнаде штете, всл 388.858.845,83 динара, након одржане главне расправе, дана 22.04.2009. године, доноси следећу

ПРЕСУДУ

- I Тужбени захтев тужиоца којим тражи да се обавезу тужени 1., 2. и 3. реда да му солидарно исплате 388.858.845,83 динара са законском затезном каматом почев од 01.03.2007. године до исплате, са трошковима поступка у износу од 534.000,00 динара, СЕ ОДБИЈА.
- II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом 1. реда исплати 242.500,00 динара на име парничних трошкова у року од 8 дана под претњом извршења.
- III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом 2. реда исплати 371.500,00 динара на име парничних трошкова у року од 8 дана под претњом извршења.
- IV ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом 3. реда исплати 375.500,00 динара на име парничних трошкова у року од 8 дана под претњом извршења.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу у којој је навео да је са туженим 2. реда дана 08.05.2006. године закључио Уговор број II-020-2/2006-770 који је за предмет имао регулисање међусобних права и обавеза у погледу обезбеђивања нове међумесне аутобуске станице у објекту који ће градити тужилац на локацији предвиђеној

Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године. Тужилац је извршио уговорну обавезу у целости, тако што је сопственим средствима на простору радне зоне „СЕВЕР II“, на парц.бр.3351 к.о. Нови Сад I, у складу са идејним пројектом, у којој су у складу са уговором обезбеђени услови за пријем и отпремницу аутобуса у међумесном и међународном саобраћају по међународним стандардима, и за коју је прибавио употребну дозволу број V-351-437/07. да је тужилац у целости извршио уговору обавезу указује решење Министарства за капиталне инвестиције, Сектора за саобраћај број 344-08-10263/2006-17 од 23.01.2007. године, којим је утврђено да навоизграђена аутобуска станица испуњава услове за рад прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и Правилником о ближим саобраћајно – техничким и другим условима за изградњу, одржавање, и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта.

Даље тужилац је у тужби навео да иако је он извршио уговорну обавезу у целости, да тужени није извршио своју уговорну обавезу те сходно члану V и I уговора, није регулисао аутобуски саобраћај и изместио међумесни и међународни аутобуски саобраћај на новоизграђену аутобуску станицу, што је у складу са Генералним планом. Због неизвршења уговорне обавезе за тужиоца је настала ненадокнадива штета и иста ће настајати и у будућности све док тужени не изврши уговорну обавезу. Што се саме штете тиче реч је о изгубљеној добити коју тужени није остварио због чињенице да стара станица и даље ради, односно пружа услуге у међумесном и међународном саобраћају, тако да се на новоизграђеној аутобуској станици не одвија саобраћај у пуном капацитету, а на месечном нивоу изгубљена добит износи 80.000.000,00 динара.⁶⁷

Што се тиче одговорности туженог 1. реда тужилац је истакао да се обраћао Министарству за капиталне инвестиције, сада Министарство за инфраструктуру, које је у смислу члана 43 Закона о друмском саобраћају надлежно да утврђује испуњеност услова за рад аутобуских станица, са захтевом да забрани рад „старој“ станици јер иста не испуњава законске услове за рад. Међутим иако су прошли сви законски рокови за одлучивање о захтеву, тужени 1. реда није одлучивао односно није донео одлуку. Оваквим поступањем односно непоступањем по захтеву тужиоца, тужени 1. реда је допринео настанку штете тужиоцу па је зато према члану 154 ЗОО-а дужан да му исту и надокнади.

Даље је тужилац навео да је одговорност туженог 3. реда неспорна, јер управо овај правни субјект у оквиру којег послује стара станица, крши законске прописе, те пружа и даље услуге у међународном и међумесном саобраћају, иако за то не испуњава законске услове, те онемогућава тужиоца у несметаном раду и причињава му штету коју је дужан и да надокнади.

У одговору на тужбу тужени 1. реда је истакао приговор пасивне легитимације, јер је решењем туженог 1. реда Министарства за капиталне инвестиције утврђено да објект тужиоца, аутобуска станица, испуњава услове за рад. Међутим однос између начина рада старе и нове аутобуске станице у Новом Саду није у надлежности туженог 1. реда, јер је режим рада саобраћаја на новој локацији у надлежности града Новог Сада, па се зато тужени 1. реда не може солидарно обавезивати за накнаду штете.

У одговору на тужбу тужени 2. реда је навео да се противи тужби и тужбеном захтеву по основу и висини. Тужени 2. реда је у оквиру своје надлежности извршио своју уговорну обавезу у целости, регулисао је саобраћај и трасе линија у градском и

приградском саобраћају и аутобуска стајалишта уредио у складу са новом локацијом. Тачком I Уговора само је констатовано да ће се обезбеђивањем нове међумесне аутобуске станице створити услови за измештање приградског терминала са Рибље пијаце, као и услови за измештање садашње међумесне аутобуске станице на нову локацију. Из наведене уговорне одредбе не произилази обавеза Града новог Сада да у одређеном року укине односно угаси стару аутобуску међумесну станицу, јер стварање услова за измештање може се односити и на дужи временски период. У циљу извршења уговорне обавезе из тачке V уговора односно усмеравања саобраћаја на локацију нове међумесне станице, а полазећи од надлежности које су прописане чланом 5 Одлуке о градским управа Града Новог Сада („Сл. лист Града Новог Сада“ број 4/2005, 8/2005 и 43/2005) Градска управа за саобраћај и путеве Града Новог Сада донела је следећа решења:

- 1) решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном превозу путника на територији Града Новог Сада број IV-34-97/2007 од 24.01.2007. године, којим је нова аутобуска станица одређена за почетно и крајње стајалиште у међумесном превозу путника на територији Града Новог Сада, чиме је испуњена уговорна обавеза града да аутобуска стајалишта уреди у складу са локацијом нове аутобуске станице, а доношењем овог решења престало је да важи решење о одређивању аутобуског стајалишта у међумесном превозу путника,
- 2) решење о одређивању такси стајалишта на територији Града број IV-34-819/07 од 02.03.2007. године којим је одређено ново такси стајалиште у зони раскрснице Пут Новосадског партизанског одреда и Сентандрејског пута на локацији АТП „Војводина“,
- 3) решење о давању сагласности на измену дела трасе линија јавног градског превоза број 4-Лиман IV – Железничка станица и број 70; Нови Сад – Институт у Сремској Каменици број IV-34-826/07 од 02.03.2007. године којим је омогућено да се линијама јавног градског превоза број 4 и 70 које су раније саобраћале само до аутобуске станице на Булевару Јаше Томића, превоз путника врши и до нове аутобуске станице,
- 4) решење о одређивању аутобуског стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70, број IV-34-99/07 од 02.03.2007. године којим су одређена нова аутобуска стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70 и то у продужетку Партизанске улице, непосредно после раскрснице са Сентандрејским путем на Путу Новосадског партизанског одреда, дакле на локацији нове аутобуске станице,
- 5) решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Новом Саду број IV-34-820/2007 од 02.03.2007. године којим се одређује постављање саобраћајне сигнализације према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3037 од 01.03.2007. године, којим се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду,
- 6) решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Петроварадину број IV-34-578/2007 од 27.02.2007. године којим се одређује постављање саобраћајне сигнализације којом се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду са сремске стране, постављањем саобраћајне сигнализације којом се аутобуски саобраћај усмерава и на локацију нове аутобуске станице,
- 7) решење о одређивању аутобуске станице на Булевару Јаше Томића број 6 за аутобуски терминал искључиво за приградски превоз путника број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године,

8) решење о постављању саобраћајне сигнализације број IV-34-2090/2007 од 26.06.2007. године.

Даље је тужени 2. реда у одговору на тужбу навео да је циљу извршења уговорне обавезе, Градска управа за инспекцијске послове, Област инспекције за саобраћај и путеве, у вршењу инспекцијског надзора, сходно законским овлашћењима донела:

1) решење број XIV-347-1/2007-79 од 18.06.2007. године којим је инспектор за контролу друмског саобраћаја, у поступку контроле решења градске управе са саобраћај и путеве број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године, наложио Јавном градском саобраћајном предузећу „Нови Сад“ из Новог Сада да Аутобуску станицу на Булевару Јаше Томића број 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника у року од 1 дана. Пошто ЈГСП „НОВИ САД“ није поступило у складу са предметним решењем донет је Закључак о дозволи извршења број XIV-347-1/2007-79 од 26.06.2007. године којим је прецизирано да ће се 29.06.2007. године организовати извршење које ће се спровести принудним путем и то тако што ће ЈП „Завод за изградњу града“ поставити саобраћајну сигнализацију, а којом ће се регулисати забрана саобраћаја за аутобусе који обављају међумесни превоз путника и то улицама које воде ка аутобуском терминалу за приградски превоз путника на Булевару Јаше Томића број 6.

Из наведеног произилази да је Град Нови Сад, након што је тужилац исходовао употребну дозволу за новоизграђени објекат, регулисао аутобуски саобраћај и аутобуска стајалишта уредио у складу са новом локацијом. Нема основа за уговорну одговорност, јер је тужени 2. реда испунио своје уговорне обавезе. Тужилац је тек започео обављање делатности па не може према редовном току ствари и уобичајеном начину пословања да утврђује добит, јер се иста може утврдити тек након обављања те делатности у дужем временском периоду. Изгубљена добит може бити последица лоше пословне политике тужиоца.

У одговору на тужбу тужени 3. реда је навео да са тужиоцем није био у пословном односу. Позвао је тужиоца да достави доказ да му је забрањен рад или да му је измењен обим овлашћења, надлежности или делатности у пружању услуга из области комуналних делатности, као делатности од општег интереса коју му је у надлежност поверио Град Нови Сад као оснивач јавног комуналног предузећа. Тужени 3. реда истиче да нема сазнања да је тужиоцу било када у складу са законом о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса, Законом о комуналним делатностима и Законом о локалној самоуправи, поверено вршење јавних овлашћења од стране органа Скупштине Града Новог Сада, а у односу на делатност пружања станичних услуга у међународном и међумесном друмском саобраћају. Није никада у „Службеном листу Града Новог Сада“ објављена одлука о одузимању овлашћења за рад туженом 3. реда нити о давању таквог овлашћења тужиоцу. Зато би тужени 3. реда прекршио закон када би престао да врши поверену комуналну делатност без основа или оправданог разлога, а све у складу са чланом 184 ЗОО-а, дакле потпуно супротно од свих навода тужиоца.

У току поступка тужилац је навео да је он у блокади због незаконитог рада туженог 3. реда, а тужени 1. и 2. реда објективно одговарају. Аутобуска станица коју је изградио тужилац требала је да крене у рад 28.02.2007. године, када је добила

употребну дозволу, а од тог дана је тужени 3. реда био дужан да престане да пружа услуге у међумесном и међународном саобраћају. Решење Врховног суда Србије број У. 6003/07 не може бити основ за искључење одговорности туженог 1. реда за штету коју је нанео тужиоцу заједно са туженим 2. и 3. реда. Врховни суд није у меритуму решавао по захтеву тужиоца, већ је тужба по којој је вођен управни спор одбачена из формалних разлога. Трошкове поступка је опредељено тражио.

У току поступка умешач на страни тужиоца је предложио да тужени 2. реда одговори каква је судбина закључка о дозволи извршења Градске управе за инспекцијске послове XIV-347-1/2007-79 од 26.06.2007, јер тим закључком је требало принудно спровести извршење решења, тако што је ЈП Завод за изградњу града требао да постави саобраћајну сигнализацију по решењу Градске управе за саобраћај, а која сигнализација би регулисала забрану саобраћаја за аутобусе који обављају месни саобраћај и то улицама које воде ка Аутобуским терминалима за приградски превоз путника на Булевару Јаше Томића б. Предложио је саобраћајно вештачење са задатком да се утврди да ли је Град поставио адекватну сигнализацију која би спречавала одлазак аутобуса на стару, постојећу станицу. Такође је умешач предложио допуну економско финансијског вештачења.

У току поступка тужени 1. реда је навео да је правоснажним решењем Министарства за послове саобраћаја од 04.03.1997. године чији је саставни део записник од 06.03.1997. године, утврђено да аутобуска станица у Новом Саду на Булевару Јаше Томића бр. 6 испуњава услове за рад прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и Правилником о ближим саобраћајно-техничким и другим условима за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта. Републички инспектор за друмски саобраћај по обавештењу тужиоца је извршио инспекцијски надзор 30.04.2007. године, о чему је сачињен записник којим је утврђено да аутобуска станица у улици Јаше Томића б у време контроле испуњава све услове за рад прописане Законом и Правилником. Разлози због којих није поступљено по захтеву тужиоца за забрану рада аутобуске станице од 23.05.2007. године засновани су на чињеницама утврђеним записником од 30.04.2007. године. из одредбе члана 29 став 4 Закона о превозу у друмском саобраћају и члана 44а тачка 3, произилази да Министарство надлежно за друмски саобраћај и овлашћена инспекција немају законског основа за забрану рада аутобуске станице у Булевару Јаше Томића б, те је захтев тужиоца за забрану раду, правно немогућ. Дакле, обе аутобуске станице у Новом Саду испуњавају услове за рад прописане Законом и Правилником. У Закону о друмском саобраћају није извршена подела аутобуских станица по било ком критеријуму, тако да подела аутобуских станица по врстама превоза која је извршена у тужби нема законско упориште. Из решења врховног суда Србије број У-6003/07 произилази да Министарство за инфраструктуру нема надлежност да забрани рад аутобуске станице. Трошкове поступка је опредељено тражио.

У току поступка тужени 2. реда је навео да нема узрочно – последичне везе између прихода туженог 3. реда и прихода тужиоца јер тужилац је акционарско друштво, а не јавно предузеће, па приход тужиоца зависи искључиво од његове пословне политике и начина пословања. Тужилац је требао да привуче и придобије

превознике да користе услуге тужиоцеве међумесне аутобуске станице. Пошто тужилац послује по принципу слободне тржишне конкуренције, лоше вођење пословне политике, не може бити основ за накнаду штете. Град је у односу на тужиоца регулисао своју обавезу и усмерио је саобраћај према новој локацији аутобуске станице, па зато тужени 2. реда не види на коју одредбу уговора се позива умешач, када тражи да се види да ли је на снази закључак о дозволи извршења, јер Градска управа за саобраћај и путеве Града Новог Сада у складу са чланом 148 Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима обавља послове који се односе и на техничко регулисање саобраћаја, па у различитим временским интервалима може да донесе једно решење, те да исто касније стави ван снаге, а Градска управа за инспекцијске послове принудно спроводи извршења Градске управе за саобраћај и путеве. Зато тужени 2. реда не види узрочно – последичну везу између стављања ван снаге закључка и тачке V Уговора. Трошкове поступка је опредељено тражио.

У току поступка тужени 3. реда је навео да остаје код свог приговора пасивне легитимације јер никада се није налазио ни у каквом односу на тужиоцем и није чинио ништа сем што је обављао делатност за коју је и основан. Никаквом својом радњом тужени 3. реда није тужиоцу причинио штету. Трошкове поступка је опредељено тражио.

У доказном поступку суд је прочитао Уговор од 08.05.2006. године, решење Градске управе за урбанизам и стамбене послове од 28.02.2007. године, решење Министарства за капиталне инвестиције од 23.01.2007. године, обавештење о проблему рада аутобуских станица у Новом Саду и захтев за његово хитно решавање од 19.03.2007. године, Захтев за одлучивање по захтеву за забрану рада аутобуске станице у Новом Саду у ул. Булевар Јаше Томића б од 23.05.2007. године, решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном превозу путника на територији Града Новог Сада број IV-34-97/2007 од 24.01.2007. године, решење о одређивању такси стајалишта на територији Града број IV-34-819/07 од 02.03.2007. године, решење о давању сагласности за измену дела трасе линија јавног градског превоза број 4-Лиман IV – Железничка станица и број 70; Нови Сад – Институт у Сремској Каменици број IV-34-826/07 од 02.03.2007. године, решење о одређивању аутобуског стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70, број IV-34-99/07 од 02.03.2007. године, решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Новом Саду број IV-34-820/2007 од 02.03.2007. године, решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Петроварадину број IV-34-578/2007 од 27.02.2007. године, решење број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године, решење о постављању саобраћајне сигнализације број IV-34-2090/2007 од 26.06.2007. године, решење број XIV-347-1/2007-79 од 18.06.2007. године, закључак о дозволи извршења број XIV-347-1/2007-79 од 26.06.2007. године, решење Министарства саобраћаја и веза од 04.03.1997. године, Записник инспектора од 06.03.1997. године, Записник о извршеном инспекцијском прегледу републичког инспектора за друмски саобраћај од 30.04.2007. године, рачун број 110/08, налог од 25.10.2008. године, налаз и мишљење вештака Јована Драгаша са прилозима који су предати суду 29.10.2008. године, решење Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/08 од 15.12.2008. године, допуну налаза о вештачењу која је предата суду 29.12.2008. године, записник Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/08 од 21.01.2009. године, решење Врховног

суда Србије број У. 6003/07 од 11.09.2008. године, решење пословни број Ст. 27/08 од 15.12.2008. године, решење Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/08 од 21.01.2009. године, решења Агенције за привредне регистре од 25.12.2008. и 04.02.2009. године, решење о одређивању аутобуског терминала од 01.08.2007. године, Извод из Централног регистра од 07.03.2009. године, предлог за извршење на основу веродостојне исправе и решење о извршењу пословни број Ив. 17287/08, исказ вештака Јована Драгаша, па је на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, донео одлуку као у изреци, из следећих разлога:

Министарство саобраћаја и веза је донело решење број 344-00062/97-03 дана 04.03.1997. године којим је утврђено да Аутобуска станица у Новом Саду која послује у оквиру ЈГСП „НОВИ САД“ из Новог Сада, испуњава услове прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и прописима донетим на основу овог Закона. Даном 06.03.1997. године под бројем 344-00196/97-03 сачињен је од стране инспектора Одељења за инспекцијске и управне послове Министарства саобраћаја и веза, Записник о извршеном инспекцијском прегледу и утврђеном стању на Аутобуској станици у Новом Саду. У Записнику стоји да аутобуска станица у Новом Саду послује у оквиру ЈГСП „НОВИ САД“, да аутобуска станица има пословну зграду, пероне, паркиралиште за аутобусе, површину предвиђену за путнике на перонима и др. На крају Записника је констатовано да Аутобуска станица у Новом Саду испуњава услове прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и прописима донетим на основу овог Закона.

Полазећи од потребе да се уреди поједина питања у вези обезбеђивања услова за коришћење нове међумесне аутобуске станице у Граду Новом Саду, а у складу са решењима садржаним у Генералном плану Града Новог Сада до 2021. године, Град Нови Сад и АТП „ВОЈВОДИНА“ АД Нови Сад су 08.05.2006. године закључили Уговор који је код туженог 2. реда евидентиран под бројем II-020-2/2006-770. У Члану I Уговора стоји да истим уговорне стране уређују међусобна права и обавезе у погледу обезбеђивања нове међумесне аутобуске станице у објекту који ће градити АТП „ВОЈВОДИНА“ на локацији која је предвиђена Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године. У ставу два истог члана стоји да обезбеђивањем нове међумесне аутобуске станице у складу са ставом 1 створиће се услови за измештање приградског терминала са „Рибље пијаце“ на локацију садашње међумесне аутобуске станице, као и услови за измештање садашње међумесне аутобуске станице на нову локацију, у складу са Генералним планом. У члану II уговорне стране су се сагласиле да АТП „ВОЈВОДИНА“ гради објекат за нову међумесну аутобуску станицу на простору радне зоне „Север II“, на парцели 3351 к.о. Нови Сад I, на земљишту чији је корисник, што је утврђено увидом у лист непокретности Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад. У члану III Уговора АТП „ВОЈВОДИНА“ се обавезала да на наведеној локацији нови објекат изгради сопственим средствима у својству инвеститора, а у складу са идејним пројектом приложеним уз Писмо о намерама АТП „ВОЈВОДИНЕ“ које је прихваћено од стране Градског већа Града Новог Сада 10.02.2005. године. АТП „ВОЈВОДИНА“ се обавезала да ће новоизграђени објекат обезбедити услове за пријем и отпрему аутобуса у међумесном саобраћају по међународним стандардима за међумесну аутобуску станицу, чиме ће се допринети побољшању укупне градске саобраћајне инфраструктуре.

Чланом IV уговора АТП „ВОЈВОДИНА“ се обавезала да за време трајања овог уговора неће мењати делатност и намену новог објекта међумесне аутобуске станице и да ће континуирано пружати услуге свим превозницима под истим условима. Одредбом члана V Град Нови Сад се обавезао да након што АТП „ВОЈВОДИНА“ добије употребну дозволу за новоизграђени објект међумесне аутобуске станице, регулисати аутобуски саобраћај, као и да ће трасе линија у градском и приградском саобраћају и аутобуска стајалишта уредити у складу са новом локацијом, а на основу налаза и препорука Анализе одвијања јавног превоза путника коју припреми ЈП „УРБАНИЗАМ“ Завод за урбанизам Нови Сад. Уговор је закључен на неодређено време, односно док траје намена међумесне аутобуске станице утврђена Генералним планом уз могућност једностраног отказа обе уговорне стране. Уговор је за тужиоца потписао директор Илија Девећ, а за туженог 2. реда тадашњи Градоначелник Маја Гојковић.

Град Нови Сад, Градска управа за урбанизам и стамбене послове је донела 28.02.2007. године под бројем V-351-437/07 решење којим се издаје употребна дозвола за I фазу комплекса ауто – транспортног предузећа (аутобуска станица спратности приземље и спрат П+1) са склоништем, перонима са надстрешницом, резервоар за воду, диспечер, контрола улазака – излазака спратности II, интерно точеће место, паркинг простор за аутобусе и путничке аутомобиле, у Новом Саду, на углу Сентандрејског пута и Пута Новосадског партизанског одреда, на парц.бр.3351 к.о. Нови Сад I, чији је инвеститор АТП „ВОЈВОДИНА“ АД из Новог Сада. Министарство за капиталне инвестиције је решењем број 344-08-10263/2006-17 од 23.01.2007. године утврдило да аутобуска станица која се налази у Новом Саду у улици Пут Новосадског партизанског Одред 1/а, власништво АТП „ВОЈВОДИНА“ А.Д. из Новог Сада, испуњава услове за рад аутобуске станице прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и Правилником о ближим саобраћајно – техничким и другим условима за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном и међународном превозу путника на територији Града Новог Сада број 34-97/2007-IV од 24.01.2007. године, а доношењем овог решења престало је да важи решење о одређивању аутобуског стајалишта у међумесном превозу путника („Сл. лист Града Новог Сада“ бр. 12/2002). Овим решењем одређена су аутобуска стајалишта у међумесном и међународном превозу путника на територији Града за: правац Нови Сад – Бачка Паланка, правац Нови Сад – Сремска Каменица (Рума, Беочин), правац Нови Сад – Сремски Карловци, за правац Нови Сад – Зрењанин (Тител, Жабал), правац Нови Сад – Темерин, правац Нови Сад – Суботица (Србобран) и правац Нови Сад – Врбас (Руменка). Наведеним решењем нова аутобуска станица одређена је за почетно и крајње стајалиште.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о одређивању такси стајалишта на територији Града број 34-819/07-IV од 02.03.2007. године којим је одређено ново такси стајалиште на локацији АТП „Војводина“, са 10 такси места.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о давању сагласности на измену дела трасе линија јавног градског превоза број 4: Лиман IV – Железничка станица и број 70; Нови Сад – Институт у Сремској Каменици број IV-34-826/07 од 02.03.2007. године којим је дата сагласност ЈГСП-У да утврди измену дела трасе линија, тако да се нова траса линија 4 и 70 од раскрснице Булевар ослобођења и Булевар Јаше Томића пружа Булеваром Јаше Томоћа, улицом Кисачком, продужетком Партизанске

улице, Кисачким путем, Путем Новосадског Партизанског Одрода, Сентандрејским путем, улицом Кисачком, Булеваром Јаше Томића, а даље постојећим трасама. Наведеним решењем омогућено је да се превоз путника у јавном градском превозу врши и до тужиочеве станице, што значи да су трасе линија у градском саобраћају урађене у складу са локацијом нове аутобуске станице.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о одређивању аутобуског стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70, број 34-99/07-IV од 02.03.2007. године којим су одређена нова аутобуска стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70 и то у продужетку Партизанске улице, непосредно после раскрснице са Сентандрејским путем, на Путу Новосадског партизанског одреда, код прилаза раскрснице са Сентандресјким путем, дакле на локацији нове аутобуске станице.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Новом Саду број 34-820/2007- IV од 02.03.2007. године, одређује постављање саобраћајне сигнализације према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3037 од 01.03.2007. године, којим се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Петроварадину број 34-578/2007-IV од 27.02.2007. године којим се одређује постављање саобраћајне сигнализације којом се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду са сремске стране, постављањем саобраћајне сигнализације према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3019 од 16.02.2007. године.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење број IV-34-1792/07 дана 28.05.2007. године којим је аутобуска станица на булевару Јаше Томића број 6 одређена за аутобуски терминал, искључиво за приградски превоз путника. Ово решење је престало да важи доношењем решења број 34-2383/07-IV.

Градска управа за инспекцијске послове је у поступку контроле над применом решења од 28.05.2007. године донела решење број XIV-347-1/2007-79 од 18.06.2007. године којим је наложила ЈГСП „Нови Сад“ да аутобуску станицу на Булевару Јаше Томића 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника, у року од 1 дана.

Градска управа за инспекцијске послове је под бројем XIV-347-1/07-79 дана 26.06.2007. године донела Закључак о дозволи извршења којим је утврђена правоснажност решења од 18.06.2007. године, па је овде туженом 3. реда наложено да поступи по решењу од 18.06.2007. године и да у складу са истим аутобуско стајалиште у Новом Саду на Булевару Јаше Томића број 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника, а уколико ЈГСП не поступи по датом налогу извршење ће се спровести принудним путем тако што ће ЈП „Завод за изградњу града“ саобраћајном сигнализацијом регулисати забрану саобраћаја за аутобусе међумесног превоза ка улицама које воде ка аутобуском терминалу за приградски саобраћај у Новом Саду, на Булевару Јаше Томића број 6.

Градска управа за саобраћај и путеве је под бројем IV-34-2090/2007 дана 26.06.2007. године донела решење о постављању саобраћајне сигнализације. Овим решењем одређено је постављање саобраћајне сигнализације у складу са Закључком од 26.06.2007. године, путем ЈП „Завод за изградњу града“ из Новог Сада.

Градска управа за саобраћај и путеве је под бројем 34-2383/2007-IV дана 01.08.2007. године донела решење о одређивању аутобуског терминала, тако што је одређен аутобуски терминал за приградски превоз путника на локацији предвиђеној Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године на Булевару Јаше Томића код железничке станице. Доношењем овог решења престало је да важи решење IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године.

Тужилац се дописом који је евидентиран под бројем 2668 од 19.03.2007. године обратио Министарству за капиталне инвестиције. У допису је обавестио министарство о проблемима рада аутобуских станица, па је тражио да министарство забрани функционисање нелегалне аутобуске станице која послује у оквиру ЈГСП „Нови Сад“ чиме би се омогућио нормалан рад једине легалне аутобуске станице.

Тужилац је путем пуномоћника из реда адвоката 23.05.2007. године поднео Министарству за капиталне инвестиције, захтев за одлучивање по захтеву за забрану рада аутобуске станице у Новом Саду у Булевару Јаше Томића број 6. У овом захтеву тужилац је навео да је 19.03.2007. године под бројем 2668 поднео захтев министарству за забрану рада аутобуске станице, па обзиром да о истом још није одлучено тужилац моли да се о његовом захтеву одлучи у даљем року од 7 дана.

Решењем Врховног суда Србије у Београду број У. 6003/07 од 11.09.2008. године тужба тужиоца АТП „ВОЈВОДИНА“ АД из Новог Сада је одбачена. Из образложења ове одлуке произилази да је тужба поднета због недоношења одлуке туженог органа Министарства за инфраструктуру Републике Србије, по захтеву тужиоца од 19.03.2007. године да се забрани рад аутобуској станици који захтев је тужени орган сматрао (правно квалификовао) пријавом за вршење инспекцијског надзора. У поступку инспекцијског надзора су донета два решења и то број 335-347-05/2008-13 од 18.02.2008. године којим је наложено ЈГСП „НОВИ САД“, која управља аутобуском станицом у Новом Саду, Булевар Јаше Томића бр. 6, да на долазним перонима изгради надстрешницу за путнике и решење број 335-347-05/2008-13 од 25.02.2008. године којим је ЈГСП „НОВИ САД“ забрањена наплата станичних услуга, због неиспуњавања услова за рад аутобуских стајалишта. Даље, у образложењу овог решења стоји да је одредбом члана 43 Закона о превозу у друмском саобраћају прописано да надлежно министарство утврђује испуњеност услова за рад аутобуских станица у складу са одредбама овог Закона и прописа донетих на основу тога, али не и забрану рада аутобуских станица.

Четврти Општински суд у Београду је дана 26.02.2009. године под бројем И. 17287/08 донео решење о извршењу у предмету повериоца „MERIDIAN BANK – CREDIT AGRICOLE GORUP“ АД из Новог Сада против дужника Илије Девића, овде умешача, а вредност потраживања је 676.626.591,60 динара.

Републички инспектор за друмски саобраћај је под бројем 344-0010/2007-12-01 дана 30.04.2007. године сачинио Записник о извршеном инспекцијском прегледу међумесне аутобуске станице „Нови Сад“ Јаше Томића број 6. У Записнику стоји да је предмет контроле преглед аутобуске станице у односу на испуњавање услова у односу на Правилник о ближим саобраћајно – техничким и другим условима за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта. У овом Записнику између осталог стоји да је са укидањем приградске аутобуске станице „Рибља пијаца“ из центра града сав међумесни саобраћај је пребачен у „реон потковице“ на аутобуску станицу „Нови Сад“, Јаше Томића 6.

Из налаза и мишљења сталног судског вештака из области књиговодствено финансијских вештачења Јована Драгаша из Новог Сада који налаз и мишљење су допуњени допуном налаза о вештачењу произилази да остварени приход ЈГСП „НОВИ САД“ од међумесне аутобуске станице у периоду од 01.03.2007. године до 31.08.2008. године износи укупно 235.741.720,89 динара. ЈГСП „НОВИ САД“ обавља превозе на међумесним линијама које имају поласке и доласке са МАС-а, а који приход није исказан јер се не врши фактурисање ових услуга. Очекивани приход од полазака и долазака за превоз које врши ЈГСП „НОВИ САД“ са МАС-а, а који нису фактурисани, у периоду од 01.03.2007. године до 31.08.2008. године износи 22.973.640,00 динара. За исти период очекивани приход закупнине би износи 130.143.485,00 динара.

Предње чињенице суд је утврдио из горе набројаних доказа, па је нашао да тужбени захтев тужиоца није основан.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да Новом Саду постоје две аутобуске станице. Једна се налази на Булевару Јаше Томића бр. 6 у непосредној близини железничке станице тзв. „стара аутобуска станица“, а друга, тужиочева, новоизграђена аутобуска станица налази се у улици Пут Новосадског партизанског одреда 1/а. Аутобуска станица на Булевару Јаше Томића бр. 6 послује у оквиру туженог 3. реда и ова аутобуска станица има пословну зграду, пероне, односно простор за пристајање аутобуса са простором за путнике на перонима и паркиралиште за аутобусе. Иза паркиралишта за аутобусе налази се тзв. „реон потковице“ који се налази испред односно код железничке станице, на који је са „Рибље пијаце“ из центра града пребачен аутобуски терминал за приградски превоз. И стара аутобуска станица и терминал за приградски превоз су на локацији Булевар Јаше Томића.

Тужилац се у односу на туженог 1. реда позива на одредбу члана 154 Закона о облигационим односима истичући да се обраћао надлежном министарству са захтевом да се забрани рад „старој станици“, јер иста не испуњава законске услове за рад. Зато тужилац тужбом у односу на туженог 1 реда тражи накнаду штете, јер тужени није донео одлуку о захтеву тужиоца, чиме је допринео настанку штете тужиоцу.

Одредбом члана 43 Закона о превозу у друмском саобраћају прописано је да Министарство утврђује испуњеност услова за рад аутобуских станица, у складу са одредбама овог закона и прописа донетог на основу овог Закона. Према члану 44а истог закона, републички инспектор за друмски саобраћај у вршењу инспекцијског надзора дужан је и овлашћен да поред осталог нареди отклањање недостатака у погледу: прописаних услова за рад аутобуске станице, пословања предузећа које управља аутобуском станицом, да забрани превоз и употребу саобраћајних средстава, ако се превоз обавља односно средства употребљавају противно прописима.

Имајући у виду изнето суд налази да не може надлежно министарство по захтеву тужиоца, да донесе одлуку о забрани рада аутобуске станице. Тужилац је само могао да иницира покретање поступка, јер се поступак води по службеној дужности по Закону о превозу у друмском саобраћају у складу са Законом о општем управном поступку, а не по захтеву странке као нпр. у парничном поступку. Тужилац и јесте иницирао

покретање поступка по службеној дужности подношењем захтева за забрану рада аутобуске станице, који је квалификован као иницијатива за покретање поступка по службеној дужности. Тужилац тражи накнаду штете због неодлучивања министарства о његовом захтеву, али тужилац ни нема легитимацију да он тражи доношење одлуке о забрани рада аутобуске станице на Булевару Јаше Томића 6. Дакле, једино је тужилац био овлашћен да иницира покретање поступка, што је и учинио, а у поступку надзора који врше инспектори, може доћи до забране превоза ако се исти обавља противно прописима, што конкретно није случај. Тужилац би једино имао право да захтева накнаду штете од туженог 1. реда због неодлучивања о његовом захтеву у случају да је поднео захтев да му орган у управном поступку реши о каквом праву, обавези или његовом правном интересу. Поднети захтев тужиоца за забрану рада аутобуске станице Министарству за капиталне инвестиције не представља захтев странке односно тужиоца да му орган у управном поступку реши о праву, обавези или његовом правном интересу, него иницијативу за покретање поступка по службеној дужности, па је зато суд обзиром на изнето нашао да тужени 1. реда није пасивно легитимисан да тужиоцу накнади штету, те је одбио тужени захтев тужиоца у односу на туженог 1. реда.

Такође ни тужени 3. реда није пасивно легитимисан да тужиоцу накнади штету. Тужилац тврди да тужени 3. реда крши закон те и даље пружа услуге у међународном и међумесном саобраћају иако не испуњава законске услове, те тиме онемогућава тужиоца у несметаном раду и причињава му штету. Град Нови Сад је оснивач туженог 3. реда у оквиру којег послује аутобуска станица на Булевару Јаше Томића 6 („стара аутобуска станица“). У праву је тужени 3. реда када каже да он обавља своју редовну делатност због које је и основан и ниједном својом радњом није тужиоцу причинио штету. Као што је већ горе наведено решењем Министарства саобраћаја и веза од 04.03.1997. године утврђено је да аутобуска станица која послује у оквиру туженог 3. реда испуњава услове прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и прописима донетим на основу овог закона. Суд налази да код чињенице да наведена аутобуска станица испуњава услове за рад аутобуске станице прописане Законом о превозу у друмском саобраћају, да није основан навод тужиоца да тужени 3. реда не испуњава законске услове. То је само гола тврдња тужиоца, коју он није доказао. Није тачна тврдња тужиоца да је од дана када је он добио употребну дозволу, тужени 3. реда био дужан да престане да пружа услуге у међумесном и међународном саобраћају, јер туженом 3. реда није одузет нити смањен обим овлашћења и делатности у пружању услуга из области комуналних делатности, као делатности од општег интереса коју му је у надлежност поверио Град Нови Сад, а сходно Закону о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса и Закону о комуналним делатностима. Одредбом члана 184 ЗОО-а прописано је да предузеће и друга правна лица која врше комуналну или другу сличну делатност од општег интереса одговарају за штету ако без оправданог разлога обуставе или нередовно врше своју услугу. Суд налази да насупрот наводима тужиоца, да би тужени 3. реда прекршио закон када би без оправданог разлога престао да врши своју услугу, а конкретно не постоји оправдан разлог због којег би тужени 3. реда односно његова аутобуска станица обуставила рад, када она испуњава услове за рад аутобуске станице. Имајући у виду изнето суд је одбио тужбени захтев тужиоца у односу на туженог 3. реда.

Најзад, суд налази да тужбени захтев тужиоца није основан ни у односу на туженог 2. реда. Тужилац тражи од туженог 2. реда накнаду штете у виду изгубљене добити, коју штету трпи због неизвршења уговорне обавезе туженог 2. реда. Наводи тужилац да тужени 2. реда није сходно члану I и V Уговора, регулисао аутобуски саобраћај и изместио међумесни и међународни аутобуски саобраћај на новоизграђену аутобуску станицу, што је у складу са Генералним планом. Ови наводи тужиоца нису тачни јер Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године („Службени лист Града Новог Сада“ број 39/2006) није предвиђено измештање међумесног и међународног аутобуског саобраћаја са локације аутобуске станице у Булевару Јаше Томића 6 на новоизграђену аутобуску станицу. Генералним планом у делу који се односи на друмски саобраћај – јавни превоз је само предвиђено измештање терминала на „Рибљој пијаци“ на локацију код железничке станице.

Из одредбе члана I Уговора не произилази обавеза Града Новог Сада да измести међумесни и међународни аутобуски саобраћај на новоизграђену аутобуску станицу како то погрешно наводи тужилац, јер у Уговору стоји да се истим уређују међусобна права и обавезе у погледу обезбеђивања нове међумесне аутобуске станице, а обезбеђивањем ће се створити услови за измештање међумесне аутобуске станице на нову локацију. Обавезе града су наведене у члану V Уговора. Осим тога Град у оквиру своје надлежности не може да измести аутобуску станицу којој је Републичко министарство утврдило да испуњава услове за рад прописане Законом о превозу у друмском саобраћају. Град једино може да измести аутобуски терминал, јер је на то овлашћен чланом 32 став 2 Одлуке о јавном превозу путника („Сл. лист Града Новог Сада“, бр. 13/98, 15/98-испр; 10/99, 10/2001, 23/2001 и 47/2006-др. одлука). Обавезе Града Новог Сада су прецизиране у члану V Уговора и тужени 2. реда је у оквиру своје надлежности прописане чланом 5 Одлуке о градским управама Града Новог Сада („Службени лист града Новог Сада“, бр. 4/2005, 8/2005 - испр. и 43/2005) извршио своју уговорну обавезу јер је регулисао саобраћај и трасе линија у градском и приградском саобраћају и аутобуска стајалишта уредио у складу са новом локацијом, односно усмерио је саобраћај на локацију нове станице, јер је Градска управа за саобраћај и путеве донела решење од 24.01.2007. године, четири решења од 02.03.2007. године, решење од 27.02.2007. године, решење од 28.05.2007. године и решење од 26.06.2007. године. Дакле доношењем наведених решења из своје надлежности тужени 2. реда је извршио своју уговорну обавезу из члана V уговора. Одредбом члана 262 став 2 ЗОО-а прописано је да кад дужник не испуни обавезу поверилац има право захтевати и накнаду штете коју је услед тога претрпео. Конкретно тужилац није претрпео штету због неиспуњења уговорне обавезе од стране туженог 2. реда јер је управо тужени 2. реда страна верна уговору и своју уговором преузету обавезу испунила је у целости.

Даље, суд мора да нагласи да тужилац тужбеним захтевом тражи исплату 388.858.845,83 динара са законском затезном каматом од 03.01.2007. године до исплате. У овом износу су садржани износи из допуне налаза и мишљења вештака и то: износ од 235.741.720,89 динара – остварен приход ЈГСП „НОВИ САД“ од међумесне аутобуске станице у периоду од 01.03.2007. до 31.08.2008. године, износ од 22.973.640,00 динара – очекивани приход од полазака и долазака за превозе које врши ЈГСП „НОВИ САД“ са МАС-а а који нису фактурисани у периоду од 01.03.2007. до

31.08.2008. године и износ од 130.143. 485,00 динара што је очекивани приход од закупнине за период од 01.03.2007. до 31.08.2008. године. У Новом Саду постоје две аутобуске станице и обе станице испуњавају услове за рад аутобуских станица, па зато не може тужилац да тужбом тражи да му се досуди накнада штете коју исказује кроз приход коју је остварила аутобуска станица у Булевару Јаше Томића 6, кроз очекивани приход од полазака и долазака за превоз који врши тужени 3. реда са аутобуске станице у Булевару Јаше Томића 6 и износ који би тужилац остварио да је у „новој станици“ издавао локале у закуп, јер тужилац је акционарско друштво и требао је својом пословном политиком да привуче превознике и закупце на своју аутобуску станицу. То што је тужилац на земљишту чији је корисник, својим средствима изградио аутобуску станицу која је његово власништво и што не остварује приход који је очекивао не може се ставити на терет туженом 1., 2. и 3. реда. Према члану 155 ЗОО-а измакла корист је спречавање повећања нечије имовине. Нису тужени 1., 2. и 3. реда спречили да се имовина тужиоца повећа за наведене износе, које тужилац опредељује као штету, јер тужени 3. реда пружа услуге у оквиру своје аутобуске станице и испуњава законске услове за то, јер тужени 2. реда је у оквиру своје надлежности извршио уговором преузете обавезе, а тужени 1. реда је поступио по захтеву тужиоца у законом прописаном поступку, тако што га је правно квалификовао као иницијативу за покретање поступка по службеној дужности, у ком поступку је Републички инспектор изашао на лице места и извршио контролу што је записнички констатовао 30.04.2007. године.

Ирелевантно је у овој правној ствари оно што је истицао умешач кроз предлог за саобраћајно вештачење, а то је питање да ли је Град поставио адекватну сигнализацију која би спречавала одлазак аутобуса на „стару аутобуску станицу“, јер је доношењем решења Градске управе за саобраћај и путеве број 34-2383/2007- IV од 01.08.2007. године престало да важи решење број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године. Наиме, решењем од 28.05.2007. године аутобуска станица на Булевару Јаше Томића 6 одређена је за аутобуски терминал искључиво за приградски превоз путника. У поступку контроле над применом овог решења, Градска управа за инспекцијске послове Града Новог Сада је дана 18.06.2007. године донела решење којим је наложено туженом 3. реда да аутобуску станицу на Булевару Јаше Томића 6 стави у функцију аутобуског терминала искључиво за приградски превоз путника. Даље, Градска управа за инспекцијске послове је 26.06.2007. године донела закључак о дозволи извршења којим је утврђено да је решење од 18.06.2007. године постало правоснажно, те да се дозвољава његово извршење, па је туженом 3. реда наложено да поступи по решењу од 18.06.2007. године и да у складу са истим аутобуско стајалиште у Новом Саду на Булевару Јаше Томића 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника, а уколико тужени 3. реда не поступи по овом налогу извршење ће се спровести принудним путем тако што ће ЈП „Завод за изградњу града“ саобраћајном сигнализацијом регулисати забрану саобраћаја за аутобусе међумесног превоза ка улицама које воде ка аутобуском терминалу за приградски саобраћај у Новом Саду на Булевару Јаше Томића 6. Дакле, погрешно сматра умешач да је Град требао постављањем сигнализације да спречи одлазак аутобуса на „стару аутобуску станицу“, јер из наведених решења произилази да је требало да се забрани саобраћање аутобуса међумесног превоза ка терминалу за приградски превоз (који се такође налази

на Булевару Јаше Томића, јер је аутобуско стајалиште аутобуске станице у Булевару Јаше Томића 6 стављено у функцију терминала за приградски превоз), а не да се забрани саобраћај за аутобусе међумесног превоза ка међумесној аутобуској станици у Новом Саду, Булевар Јаше Томића 6.

Одлуку о трошковима суд је донео применом члана 149 став 1, члана 150 и члана 158 ЗПП-а па је одбио захтев тужиоца за досуду трошкова парничног поступка, јер је парницу изгубио у целости. Суд је признао туженом 1. реда следеће трошкове: за састав одговора на тужбу 25.000,00 динара, за састав поднесака од 20.08.2007., 18.11.2008., 05.03.2009. и 10.04.2009. године по 25.000,00 динара и за приступ на рочишта 25.06.2008., 07.11.2008., 06.03.2009. и 22.04.2009. године по 26.000,00 динара. За приступ на одложено рочиште 17.10.2008. године суд је туженом 1. реда досудио 13.500,00 динара. Суд је одлуку о трошковима у односу на туженог 1. реда донео према његовом опредељеном захтеву из трошковника.

Суд је туженом 2. реда досудио износ од 26.000,00 динара за приступ на вештачење, за састав поднесака од 09.08.2007., 03.10.2007., 08.07.2008., 04.11.2008., 16.03.2009., и 10.04.2009. године по 25.000,00 динара, за приступ на рочишта 25.06.2008., 17.09.2008., 07.11.2008., 06.03.2009., 18.03.2009., 06.04.2009. и 22.04.2009. године туженом 2. реда припада по 26.000,00 динара и за приступ на одложено рочиште 17.10.2008. године на којем заступник туженог 2. реда није предузео ниједну радњу суд је туженом 2. реда досудио 13.500,00 динара.

Туженом 3. реда суд је досудио 130.000,00 динара за таксу на одговор на тужбу, по 25.000,00 динара за састав одговора на тужбу и поднеска од 26.11.2008. године, за приступ на рочишта 25.06.2008., 17.09.2008., 07.11.2008., 06.03.2009., 18.03.2009., 06.04.2009. и 22.04.2009. године по 26.000,00 динара, за приступ на одложено рочиште 17.10.2008. године туженом 3. реда припада износ од 13.500,00 динара јер на истом осим што је приступио, пуномоћник није предузео ниједну радњу.

Суд није туженом 2. и 3. реда досудио трошкове за приступ на рочиште 29.12.2008. године јер је ово рочиште отказано решењем од 22.12.2008. године. досуђени трошкови туженом 1., 2. и 3. реда су одмерени према важећој Адвокатској и Таксеној тарифи.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 8 дана од пријема исте Вишем трговинском суду у Београду, а преко овога Суда у два примерка.

ТРГОВИНСКИ СУД У НОВОМ САДУ

Посл. број III П-220/2009

АДВ. ЈАШАРЕВИЋ ЕМИР

МИЛОША ПОЦЕРЦА 17

1

1	0	0	0	0
---	---	---	---	---

БЕОГРАД